

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1172—1174

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1172	Valtioneuvoston päätös suojelua ja parantamista edellyttävien sisävesien laadusta kalojen elinolojen turvaamiseksi	3223
1173	Tiedonanto presidenttiehdokkaista	3232
1174	Verohallituksen päätös vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3234

N:o 1172

Valtioneuvoston päätös

suojelua ja parantamista edellyttävien sisävesien laadusta kalojen elinolojen turvaamiseksi

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1999

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/61), sellaisena kuin sitä on muutettu 26 päivänä marraskuuta 1999 annetulla lailla 1063/1999, 1 luvun 21 b §:n nojalla päättänyt:

1 §

Direktiivin täytäntöönpano

Tällä päätöksellä pannaan täytäntöön Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi (78/659/ETY).

2 §

Tarkoitus

Tämän päätöksen tarkoituksena on turvata veden laatu tietyissä kalastoltaan tärkeissä sisävesissä.

3 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan ympäristöminis-

teriön vahvistamiin sisävesialueisiin, jotka jaetaan lohi- ja särkivesiin.

4 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

— ”lohivesillä” vesiä, joissa elää, tai jotka voisivat muuttua sellaisiksi, että niissä kykenee elämään seuraaviin lajeihin kuuluvia kaloja: lohi (*Salmo salar*), taimen (*Salmo trutta*), harjus (*Thymallus thymallus*), muikku (*Coregonus albula*), kuore (*Osmerus eperlanus*), nieriät (*Salvelinus*) ja siiat (*Coregonus*),

— ”särkivesillä” vesiä, joissa elää, tai jotka voisivat muuttua sellaisiksi, että niissä kykenee elämään seuraaviin lajeihin kuuluvia kaloja: hauki (*Esox lucius*), made (*Lota lota*), ahven (*Perca fluviatilis*), kuha (*Stizostedion lucioperca*), ankerias (*Anguilla anguilla*) ja särkikalat (*Cyprinidae*).

Neuvoston direktiivi 78/659/ETY; EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 1

5 §

Kalavesien nimeäminen

Ympäristöministeriö nimeää suojelua ja parantamista edellyttävät sisävedet lohi- ja särkivesiksi. Tällaisia vesiä voidaan nimetä myöhemmin lisää tai peruuttaa nimeäminen sellaisten tekijöiden perusteella, jotka eivät olleet ennakoitavissa nimeämisajankohtana. Peruuttaminen ei saa aiheuttaa suoraan tai välillisesti sisäveden pilaantumisen lisääntymistä. Nimeäminen voidaan peruuttaa myös 7 §:n 2 momentin perusteella.

6 §

Veden laadun vaatimukset

Lohi- ja särkivesien veden laadun on täytettävä liitteessä 1 esitetty vaatimukset. Ehdottomia vähimmäislaatuvaatimuksia ovat liitteen sarakkeessa I asetetut raja-arvot, ja ohjeellisia vähimmäislaatuvaatimuksia ovat sarakkeessa G asetetut raja-arvot. Liitteessä esitettyjä ohjeita ja huomautuksia on noudatettava. Veden laadun vaatimukset täyttyvät, jos seurantatulokset ovat 9 §:n mukaisia. Poikkeusolot, jotka mainitaan 10 §:ssä, voidaan ottaa huomioon.

7 §

Seuranta

Valtion ympäristöhallinto seuraa nimettyjen kalavesien veden laatua näytteenotoin, joiden vähimmäistiheys on vahvistettu liitteessä 1.

Kun seurantatutkimuksen tulokset osoittavat, että veden laatu on selvästi parempi kuin liitteen 1 raja-arvot, näytteitä voidaan ottaa harvemmin. Samasta syystä, ja kun pilaantumista tai uhkaa veden laadun heikkenemiseksi ei ilmene, ympäristöministeriö voi päättää, että näytteitä ei tarvitse ottaa.

Alueellinen ympäristökeskus päättää seurantaohjelmasta paikallisten olosuhteiden mukaan.

Ympäristöministeriö vahvistaa käytettävät analyysimenetelmät, joiden on vastattava tarkkuudeltaan kalavesidirektiivin vaatimuksia.

8 §

Toimenpideohjelmat

Mikäli lohi- ja särkivesien laatu ei täytä 6 §:ssä asetettuja vaatimuksia, alueellisen ympäristökeskuksen on laadittava ympäristöministeriön vahvistaman yleisen toimenpideohjelman mukaiset tarkemmat alueelliset toimenpideohjelmat. Toimenpideohjelmien avulla on vähennettävä vesien pilaantumista ja varmistettava, että pilaantuneiden vesien laatu täyttää viiden vuoden kuluessa liitteessä 1 olevat raja-arvot. Jos seurantatulokset osoittavat, että liitteen 1 mukaisia laatuvaatimuksia ei saavuteta, alueellisen ympäristökeskuksen on selvitettävä tähän johtaneet syyt ja tarkistettava toimenpideohjelmat.

9 §

Määräysten täytyminen

Tämän päätöksen määräykset täyttyvät 8 §:n edellyttämän toimenpideohjelman osalta, jos siihen kuuluvan kalaveden näytteet, jotka on otettu samasta näytteenottopaikasta kahdentoista kuukauden aikana liitteessä 1 määritellyn vähimmäistiheyden mukaisesti, osoittavat veden laadun täyttävän liitteen 1 raja-arvot. Raja-arvojen tulkinnassa on huomattava seuraavat seikat:

— 95 prosenttia näytteistä on täytettävä seuraavien muuttujien raja-arvot: pH, BOD₇, ionisoitumaton ammoniakki, kokonaisammonium, nitriitti, kokonaisjäännöskloori, kokonaissinkki ja liuennut kupari. Kun näytteenottotiheys on alle yksi näyte kuukaudessa, on kaikkien näytteiden oltava raja-arvojen ja huomautusten mukaisia,

— lämpötilan ja liunneen hapen on pysyttävä liitteessä 1 täsmennetyissä prosenttiosuuksissa,

— kiintoaineen kaikkien näytteiden vuosikeskiarvon on oltava liitteessä 1 esitetyn mukainen.

Ne analyysi- ja tutkimustulokset, joiden osalta liitteen 1 mukaiset raja-arvot ja siinä olevien G ja I sarakkeiden huomautukset eivät täyty, jätetään huomioon ottamatta edellä 1 momentissa säädettyjen prosenttiosuuksien laskennassa, kun niiden aiheuttaja on tulva tai muu luonnonmullistus.

10 §

Poikkeusolot

Tämän päätöksen liitteen 1 raja-arvot voidaan ylittää seuraavissa tapauksissa:

- a) liitteessä 1 merkillä (O) merkittyjen muuttujien osalta poikkeuksellisten sääolojen tai maantieteellisten olojen vuoksi,
- b) kun liitteessä 1 mainittujen aineiden

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1999

pitoisuus pintavedessä nousee luonnollisista syistä maaperästä huuhtoutumisen vuoksi.

11 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä joulukuuta 1999.

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Ympäristöneuvos Into Kekkonen

SEURATTAVAT MUUTTUJAT, NIIDEN RAJA-ARVOT JA NÄYTTEENOTTO

Tässä liitteessä esitettyjen muuttujien analyysimenetelmät päättää ympäristöministeriö.

G = Ohjeellinen I = Pakollinen

1. Lämpötila (°C)**1. Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys:**

Viikottain sekä ylä- että alavirtaan lämpökuormituslähteestä.

2. Raja-arvot:

a. Lämpötila, joka on mitattu alavirtaan lämpökuormituslähteestä (sekoitusvyöhykkeen rajalla) ei saa ylittää luontaista enimmäislämpötilaa enempää kuin:

Lohivedet: I = 1,5 °C

Särkivedet: I = 3,0 °C

Alueellinen ympäristökeskus voi myöntää rajatulle alueelle poikkeuksen lämpötilarajoihin, jos siitä ei ole haittaa kalakannoille.

b. lämpökuormituksen seurauksena lämpötila purkupisteestä alavirtaan (sekoitusvyöhykkeen rajalla) ei saa ylittää seuraavia arvoja:

Lohivedet: I = 21,5 °C (O)
I = 10 °C (O)

Särkivedet: I = 28 °C (O)
I = 10 °C (O)

10 °C:n lämpötilaraja koskee vain kylmää vettä lisääntyäkseen tarvitsevien kalalajien kutuaikoja ja vain vesiä, joissa voisi olla tällaisia lajeja.

Lämpötilarajat voidaan kuitenkin ylittää 2 prosenttina ajasta.

2. Liuennut happi (mg/l O₂)**1. Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys:**

Kuukausittain, vähintään yksi näyte, joka edustaa happitilanteen kannalta epäedullisia oloja näytteenottopäivänä.

Kun epäillään suuria päivittäisiä vaihteluita, otetaan vähintään kaksi näytettä päivässä.

2. Raja-arvot:

$$\begin{aligned}\text{Lohivedet: } G &= 50 \% \geq 9 \\ G &= 100 \% \geq 7\end{aligned}$$

$$I = 50 \% \geq 9$$

Kun happipitoisuus laskee I-tapauksessa alle 6 mg/l tulee alueellisen ympäristökeskuksen selvittää syy tähän ja tarvittaessa ryhtyä 8 §:n mukaisiin toimenpiteisiin.

$$\begin{aligned}\text{Särkivedet: } G &= 50 \% \geq 8 \\ G &= 100 \% \geq 5\end{aligned}$$

$$I = 50 \% \geq 7$$

Kun happipitoisuus laskee I-tapauksessa alle 4 mg/l tulee alueellisen ympäristökeskuksen selvittää syy tähän ja tarvittaessa ryhtyä 8 §:n mukaisiin toimenpiteisiin.

3. pH**1. Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys:**

Kuukausittain.

2. Raja-arvot:

$$\text{Lohivedet: } I = 6 - 9 \text{ (O)}^{(1)}$$

$$\text{Särkivedet: } I = 6 - 9 \text{ (O)}^{(1)}$$

4. Suspendoitunut kiinteä aine (mg/l)**1. Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys:**

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

$$\text{Lohivedet: } G = \leq 25 \text{ (O)}$$

$$\text{Särkivedet: } G = \leq 25 \text{ (O)}$$

Raja-arvot ovat vuoden keskimääräisiä pitoisuuksia. Mikäli suspendoituneella kiinteällä aineella on haitallisia kemiallisia ominaisuuksia, tulee alueellisen ympäristökeskuksen selvittää syy tähän ja tarvittaessa ryhtyä 8 §:n mukaisiin toimenpiteisiin.

5. BOD₇ (mg/l O₂)**1. Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys:**

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

$$\text{Lohivedet: } G = \leq 3$$

$$\text{Särkivedet: } G = \leq 6$$

6. Kokonaisfosfori (mg/l P)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

Lohivesissä 0,05 mg/l P ja särkivesissä 0,1 mg/l P voidaan pitää suuntaa-antavina rehevöitymisen vähentämiseksi.

7. Nitriitti (mg/l NO₂)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: $G = \leq 0,01$

Särkivedet $G = \leq 0,03$

8. Fenoliyhdisteet (mg/l C₆H₅OH)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Tarpeen mukaan.

Makuun perustuva tutkimus tehdään ainoastaan, jos oletetaan, että fenoliyhdisteitä on.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: I = Fenoliyhdisteitä ei saa olla sellaisina pitoisuuksina, että ne vaikuttavat haitallisesti kalan makuun.

Särkivedet I = Fenoliyhdisteitä ei saa olla sellaisina pitoisuuksina, että ne vaikuttavat haitallisesti kalan makuun.

9. Petrolihiilivedyt

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Kuukausittain.

Näköön perustuva tutkimus tehdään säännöllisesti kerran kuussa ja makuun perustuva tutkimus ainoastaan, jos oletetaan, että hiilivetyjä on.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: I = Öljytuotteita ei saa olla vesissä sellaisia määriä, että ne:

- muodostavat näkyvän kalvon veden pinnalle tai peittävät vesireittien ja järvien pohja,
- antavat kalalle havaittavan "hiilivedyn" maun,
- vaikuttavat kaloihin haitallisesti.

Särkivedet: I = Öljytuotteita ei saa olla vesissä sellaisia määriä, että ne:

- muodostavat näkyvän kalvon veden pinnalle tai peittävät vesireittien ja järvien pohjia,
- antavat kalalle havaittavan "hiilivedyn" maun,
- vaikuttavat kaloihin haitallisesti.

10. Ionisoitumaton ammoniakki (mg/l NH₃)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Kuukausittain.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: G = ≤0,005
I = ≤0,025

Särkivedet: G = ≤0,005
I = ≤0,025

Ionisoitumattoman ammoniakin arvot voidaan ylittää vähäisessä määrin päiväsaikaan lyhytaikaisesti.

11. Kokonaisammonium (mg/l NH₄)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: G = ≤ 0,04
I = ≤ 1

Särkivedet: G = ≤ 0,2
I = ≤ 1

12. Kokonaisjäännöskloori (mg/l HOCl)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Kuukausittain.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: I = ≤ 0,005

Särkivedet: I = ≤ 0,005

I - arvot vastaavat pH-arvossa 6 mitattuja. Suuremmat kokonaisklooripitoisuudet voidaan hyväksyä, jos pH on korkeampi.

13. Kokonaissinkki (mg/l Zn)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Kuukausittain.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: $I = \leq 0,3$

Särkivedet: $I = \leq 1$

I - arvot vastaavat veden kovuutta 100 mg/l CaCO_3 . Sen sijaan 10 ja 500 mg/l välillä olevia kovuusasteita vastaavat raja-arvot esitetään liitteessä 2.

14. Liuennut kupari (mg/l Cu)

1. Näytteenotto ja mittauksen tiheys:

Tarpeen mukaan.

2. Raja-arvot:

Lohivedet: $G = \leq 0,04$

Särkivedet: $G = \leq 0,04$

G - arvot vastaavat veden kovuutta 100 mg/l CaCO_3 . Sen sijaan 10 ja 300 mg/l välillä olevia kovuusasteita vastaavat raja-arvot esitetään liitteessä 2.

(¹) Ihmisen toiminnasta johtuvat pH:n vaihtelut suhteessa luontaisiin arvoihin eivät saa ylittää $\pm 0,5$ pH-yksikköä, kun ao. vesistön pH vaihtelee 6,0:n ja 9,0:n välillä. Tätä pienempikään vaihtelu ei saa lisätä muiden vedessä olevien aineiden haitallisuutta.

(O) Poikkeukset ovat mahdollisia 10 §:n mukaisesti.

Yleishuomautus:

Muiden vedenlaatumuuttujien ei tule aiheuttaa haittaa kalastolle siitä riippumatta, mainitaanko ne tässä liitteessä. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että muita haitallisia aineita ei ole tai niiden pitoisuudet ovat hyvin alhaiset.

**KOKONAISSINKKIÄ JA LIUENNUTTA KUPARIA KOSKEVIA
ERITYISMAÄRÄYKSIÄ**

Kokonaissinkki

(katso liite 1, N:o 13, sarake "Huomautuksia")

Veden kovuusarvojen sinkkipitoisuudet (mg/l Zn), kun CaCO₃-pitoisuus on 10–500 mg/l:

	Veden kovuus (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Lohivedet (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Särkivedet (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Liuennut kupari

(katso liite 1, N:o 14, sarake "Huomautuksia")

Veden kovuusarvojen kuparipitoisuudet (mg/l Cu), kun CaCO₃-pitoisuus on 10–300 mg/l:

	Veden kovuus (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005	0,022	0,04	0,112

N:o 1173

Tiedonanto presidenttiehdokkaista

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1999

Oikeusministeriö julkaisee 2 päivänä lokakuuta 1998 annetun vaalilain (714/1998) 135 §:n nojalla seuraavan tiedonannon:

HELSINGIN VAALIPRIILAUTAKUNNAN TIEDONANTO

Helsingin vaalipiirilautakunnalle on vaalilain (714/1998) säännösten mukaisesti ilmoitettu jäljempänä mainitut ehdokkaat 16 päivänä tammikuuta 2000 toimitettavaa tasa-

vallan presidentin vaalia varten. Vaalipiirilautakunta on 13 päivänä joulukuuta 1999 pidetyssä kokouksessa määrännyt ehdokaiden keskinäisen järjestyksen arvalla seuraavasti:

Ehdokkaan numero	Ehdokas	Ehdokkaan asettaja
2	Hautala, Heidi maatalous- ja metsätieteiden maisteri, Euroopan parlamentin jäsen, Helsinki	Vihreä liitto r.p.
3	Uosukainen, Riitta eduskunnan puhemies, filosofian lisensiaatti, Imatra	Kansallinen Kokoomus r.p.
4	Rehn, Elisabeth diplomiekonomi, Kirkkonummi	Ruotsalainen kansanpuolue r.p.
5	Aho, Esko valtiotieteiden maisteri, kansanedustaja, Helsinki	Suomen Keskusta r.p.
6	Kuisma, Risto oikeustieteen kandidaatti, kansanedustaja, Pornainen	Remonttiryhmä r.p.
7	Hakalehto, Ilkka filosofian tohtori, poliittisen historian dosentti, Helsinki	Perussuomalaiset - Sannfinländarna r.p.

Ehdokkaan numero	Ehdokas	Ehdokkaan asettaja
8	Halonen, Tarja ulkoministeri, kansanedustaja, Helsinki	Suomen Sosialidemokraattinen Puolue - Finlands Socialdemokratiska Parti r.p.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1999

Helsingin vaalipiirilautakunta

Puheenjohtaja *Kalevi Sadeluoto*

Sihteeri Esko Sorvali

|

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1999

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitusneuvos Jarmo Törneblom

N:o 1174

Verohallituksen päätös**vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1999

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1549/95), nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa)

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1961	390 mk + 39,00 mk neliömetriltä
vuosina 1961—1983	380 mk + 36,40 mk neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	390 mk + 38,70 mk neliömetriltä

b) Muu Suomi

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	290 mk + 26,50 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	290 mk + 31,80 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	310 mk + 34,40 mk neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja aravavuokralatojen käytöstä, luovutuksesta ja omakiselunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitetun ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään

50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

3 §
Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus

on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistusvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 4,90 mk neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 16,00 mk neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 11,00 mk neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkökäyttöoikeuden arvo on 2,30 mk neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 440,00 mk kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 160,00 mk kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muu-

tettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 290,00 mk ja muun Suomen alueella 190,00 mk kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 190,00 mk ja muun Suomen alueella 150,00 mk kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 25,00 mk ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 25,00 mk ja enintään 42,00 mk. Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 25,00 mk tai ylittää 42,00 mk, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulukustannuksiin. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan ateriala ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle ateriala suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitossuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 18,80 mk ateriala kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 15,00 mk ateriala kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 21,30 mk ateriaa kohden.

14 §

Enintään 42,00 markan nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa saadun edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 25,00 mk. Nimellisarvoltaan yli 42,00 markan ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastavaa ateriaa ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asumuksen, ravinnon, valon ja lämmön sisälävän edun arvo on 1 870,00 mk kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 1 800,00 mk kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 50,00 mk päivää kohden tai enintään 1 125,00 mk kuukaudessa.

c) Ikäryhmä C (ennen vuotta 1992 käyttöönotetut autot)

I autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1 300 cm³
— vapaa autoetu
— auton käyttöetu

II autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1 600 cm³
— vapaa autoetu
— auton käyttöetu

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 1998—2000 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 350 markalla tai 90 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 550 markalla tai 37 pennillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—1997 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 350 markalla tai 90 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 550 markalla tai 37 pennillä kilometriltä.

Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
mk/kk	perusarvo mk/kk	kilometrikohtai- nen arvo + p/km
I autoluokka,		
moottorin iskutilavuus enintään 1 300 cm ³		
— vapaa autoetu	1 890	600
— auton käyttöetu	1 260	600
II autoluokka,		
moottorin iskutilavuus enintään 1 600 cm ³		
— vapaa autoetu	2 220	720
— auton käyttöetu	1 470	720

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	kilometrikohtai- nen arvo + p/km
	mk/kk	perusarvo mk/kk	
III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	2 840	1 070	118
— auton käyttöetu	2 030	1 070	64
IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 510	1 380	142
— auton käyttöetu	2 550	1 380	78

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta. Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 20 000 markalla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 50 markkaan.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet tavanomaisia talvipyöriä ja autopuhelinta lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää

5 000 mk. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteistms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 2 000,00 markalla kuukaudessa tai 133 pennillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettua ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

— ajon alkamis- ja päättymisajankohta,

N:o 1174

- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 120,00 mk kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 120,00

mk kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2000 ja vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*